

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

29. Octobris. Quòd si pax, & tranquillitas animi quaritur, certè hac non
fruetur is, qui habet intra se causam perturbationis, atque tumultūs. S.
Ignat. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

※ (305) ※

etiam olicor aliquando est opportuna lo-
cutus.

Necessaria quidem potentia intellectus
est, ita tamen voluntatis imperio subdi-
bet, ut errori se obnoxium esse conscius,
voluntatis nutum sequi non renuat.

29. Octobris.

Quòd si pax, & tranquillitas animi qua-
tur, certè hac non fruetur is, qui habet
intra se causam perturbationis, atque
tumultus. S. Ignat. ibid.

Nihil in orbe felicius, quam theatrum
insontis conscientiæ: nulla libertas
major, quam nihil timere; hanc ille so-
lus obrinet, qui se non timet. Quem reum
non agit conscientia, Judicem nullum
veretur.

Sicut malè sibi conscio nullum est ex-
trinsecum fomentum, ita bene conscio
nullum tormentum. Nec domi, nec foris
pax est speranda, ubi bellum tot adversi
movent affectus.

Quòd ancipites quotidie agimur, inde
fit, quòd hodie nos delectet, quod erat
heri fastidio, placeat hodie, quod heri dis-
plicuit. Ut navis acta ventis, sic mens pa-
lio-

* [306] *

sionibus subdita, tempore est in motu semper cum fluctibus luctatur.

Gaudium in nobis nascitur; fortuna dona, naturæ necessitas, extra potestatem nostram sunt; inde nec dolendi, nec gaudendi sumi potest constantia. Imperturbata quies ex animi compositione sumenda est.

30. Octobris.

Divina liberalitas de suo abunde suppli lucrum, quod videt suâ causâ contemni.
S.Ignat.l.3.n.7.

Aliud est videri divitem, aliud esse non crumenâ, sed animo metiendâ sunt divitiæ; veram opulentiam non opinio facit, sed conscientia, non alienum judicium, sed proprium. Dives est, qui satis habet.

Qui plures filias maritandas numerat, licet amplissimos census habeat, pauperem se putat; quomodo dives erit, qui infinitas alit cupiditates, quarum vel unum sufficit orbs.

Non est pauper, qui caret, sed qui eget; nec omnis eget, qui caret, sed qui desiderat. Si desideriis fræna laxas, quantumcunque